

Vigilie ve středu 29. 9. 2021 na Svaté Hoře

otec Montfort Okanwikpo, SHL

Archandělé usilovně bojují za vládu Dvou Srdcí Lásky

ÚVOD:

Dnes oslavujeme velkou slavnost archandělů. Archandělé jsou známí jako nositelé těch nejdůležitějších poselství – andělé jsou poslové, služebníci, a když jste služebníkem, zvyšujete své služební postavení tím, že sloužíte stále víc a víc – čím více sloužíte, tím vyšší je vaše postavení. Když tedy Bůh chtěl zvětšit a rozšířit službu andělů, řekl jim: „Jednoho dne se můj Syn, druhá osoba Nejsvětější Trojice, stane člověkem, a andělé půjdou a budou ho uctívat i jako člověka.“ To bylo pro pyšného Lucifera jako kladivo – „Jak bychom tě mohli uctívat jako stvoření? Tu samou úctu, jakou ti prokazujeme jako Bohu, bychom ti měli prokazovat i jako stvoření?“ Bůh řekl: „Ano“. Lucifer řekl: „Ne! Budeme tě uctívat jako Boha, ale jako stvoření ne! Ne! Ne! Kdybychom tě uctívali jako stvoření, ponížili bychom se.“ Představte si, že by někdo byl papežovým kuchařem, pyšným papežovým kuchařem, pyšným papežovým řidičem, a papež by mu nařídil, aby vařil pro jeho psa. Taková je pýcha Lucifera – „Pokud se staneš stvořením, ne, budeme stávkovat, nebudeme sloužit, odejdeme ze služby.“

To stejné se stalo také v případě Židů v 6. kapitole Janova evangelia, když Ježíš rozmnožil chleby a oni šli za ním (a volali): „Hip hip hurá!“ A on jim řekl: „Neusilujte o tento chléb, který jsem vám dal, dám vám chléb, který vás povede k věčnému životu.“ – „Dej nám ho, dej nám ho, dej nám ho.“ – „Ten chléb je moje Tělo.“ – „Cože?“ – „Moje Tělo je skutečným chlebem, skutečným pokrmem.“ – „Co to říká, co se mu stalo? Víte někdo, o čem to mluví?“ – „Slavnostně vám říkám, moje tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Pravím vám, že když nebudete jíst mé tělo a pít mou krev, nebudete mít v sobě život.“

To už bylo moc. Všichni od něho odešli, protože trval na tom, že jeho Tělo, Eucharistie, je skutečným pokrmem a jeho Krev je skutečným nápojem. Jenom apoštolové s ním zůstali, (ačkoliv byli) zmatení, protože neměli kam jinam jít. On se na ně obrátil: „Chcete i vy odejít?“ – „Ke komu bychom šli? My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou. A po celé ty měsíce, kdy tě následujeme, vidíme, že ty máš slova věčného života, nikdy jsi nás neoklamal, to, co říkáš, musí být pravda, protože ty sám jsi pravda.“ Zůstali, protože byli připoutáni k jeho osobě. Kdyby byli připoutáni k jeho zázrakům, z jeho oblečení nebo botám, odešli by.

Zůstali, protože jejich srdce byla spojená s jeho Srdcem. Kdyby to jejich spojení bylo vnějškové, odešli by. Následovali ho kvůli Němu samotnému. To je význam slov: „sjednoťte se s těmito Dvěma

zraněnými a krvácejícími Srdci“. Vaše krev proudí do nich, proto nemáte kam jinam jít, i kdyby byly odstraněny všechny vnější znaky, i kdyby byly odstraněny všechny vaše oděvy a všechno, co máte, všechny koruny a pláště.

Stejně to bylo, když Kristus dokonával na kříži – všechny věci byly odstraněny, byl nahý, jeho sláva byla pryč, ale ta skutečná sláva je v Něm, v Jeho osobě, ne v Jeho plášti. Když jel na oslu, lidé mu házeli květiny, když jim ho Pilát ukazoval: „Ejhle, člověk“, lidé křičeli: „Ukřižuj ho!“

Matka Maria, která ho porodila, ho nosila ve svém lůně, a když ho nakonec zavraždili, když vytrpěl ty nejhorší urážky a nejhorší smrt a vrátili jí Jeho tělo, chovala ho v náruči s tou největší láskou, protože to byl ten stejný Kristus. To znamená víra: Boží dar způsobuje, že ho následujete, věříte v něho bez ohledu na to, jak se On navenek projevuje.

Když se tedy stal člověkem, ďábel řekl: „Ne, já ho nebudu uctívat“, ale anděl Michael ho uctíval dokonce i jako chléb. „Toto je moje Tělo“ – já věřím, že to je Ježíš. Andělé mu vzdávali stejnou slávu jako v nebi, vzdávali mu stejnou slávu v Betlémě, stejnou slávu na oltáři: je to ta stejná osoba a oni ho stále uctívali, stále ho adorovali.

Když se váš otec, který se jmenuje Okeke, stane řidičem kamionu nebo prezidentem nebo se dostane do vězení, pořád je to váš otec. I

když zemře, jste pořád synem Okeka, který je nyní mrtev. Mnozí lidé, kteří byli jeho přáteli, dokud byl guvernérem, ho opustili, když se stal vězněm. Když zemře, jeho přátelé odejdou, ale jeho syn zůstane. Při uzavření manželství se skládá velmi jasný slib: v nemoci i ve zdraví, v chudobě i v bohatství, budu tě milovat až do smrti. Kdybychom ve Dvou Srdcích Lásky už zítra neměli auto a neměli co jíst, zůstali byste? Proč?

Přišel sem jeden velmi starý muž a řekl mi: „Otče Montforte, udržte si tuhle svou spiritualitu, i kdyby vás zítra zaplavili penězi.“ Kdyby sem zítra přišla záplava peněz, konali byste stále prostraci? Uctívali byste ještě Boha vleže na podložce na zemi? Ať už jsme bohatí nebo chudí, kéž nám Bůh dá milost pokračovat. Maminka Maria byla překvapená, (když jí anděl řekl): „Jsi plná milosti“, ale nestala se pyšnou: „Jsem plná milosti!“ Zůstala služebnicí Páně. Pořád ta stejná osoba, i když přišla s hvězdami a se sluncem, stále zůstala služebnicí Páně, Ježíš ji učinil služebnicí Boží, i v nebi stále koná Boží vůli.

Proto nedopusťte, aby se zkazil váš úmysl, ten úmysl, který jste měli na začátku – udržte si ho až do konce. Existuje jeden prezident, který když jde jíst, vidí lidi, jak sedí na zemi a jedí svoje jídlo, a on jí to stejné. Někteří bohatí lidé, dokud byli chudí, chodili každý den do kostela, každý den se modlili růženec, ale když zbohatli, přestali:

„Já už Boha nepotřebuji, mám všechno, co potřebuji.“ – „Blázne, ještě dnes si vyžádám tvou duši, tohle všechno je marnost.“

Prosím, držte se duší, ať se děje cokoliv, držte se duší. V tom vytrvejte, ať se děje cokoliv, vytrvejte – to je význam víry, vytrvejte v životě Dvou Srdcí Lásky.

Papež Jan Pavel velmi miloval Maminku Marii, a když přišel o rodiče, přilnul k ní ještě více. Když se stal papežem, jeho první cesta vedla k Panně Marii, byl to mariánský papež. Když se zítra stanete biskupem, zůstanete biskupem Dvou Srdcí Lásky? Budete slavit mši svatou každou půlnoc, vystupovat po kolenou po Svatých schodech? Děkujeme Bohu za to nejkrásnější zjevení, které nám dnes v noci dal, to nejvyšší zjevení, které mě vede k tomu, abych padl na kolena, vrhl se na zem a uctíval svého Boha, své Všechno – tím více konám prostraci, tím více ho adoruji, tím více ho uctívám. On je můj Bůh, má Lásky, mé Všechno!

KÁZÁNÍ:

Archandělé, jejichž svátek dnes oslavujeme, usilovně bojují za vládu Dvou Srdcí Lásky. Tu stejnou bitvu, ten stejný boj, jaký Michael vedl v nebi, ten stejný boj bojujeme my tady na zemi. Jsme slabší než andělé, protože naše duše jsou vtěleny v hliněných nádobách. Andělé jsou čistí duchové, proto s námi mají soucit, a víc

než jen to. Když svrhli Satana a jeho démony z nebe, kam spadli? Na zemi. Ach běda, od té chvíle až dodnes tento zlý Lucifer běsní na zemi nejen proti lidem, ale i proti stromům, působí zemětřesení, oheň; ďábel má dvě hlavní zlé schopnosti, může ničit věci a může vás vést ke hříchu. Může způsobit, že vymírají ryby, může způsobit hladomor, nemoci, koronavirus, malárii, může způsobit každou nemoc, každou chorobu. Podívejte se na Joba. Démoni zničili jeho majetek, způsobili mu tělesnou nemoc, ale Bůh jim zakázal: „Nedotýkejte se jeho duše.“

Děkuji ti, můj Bože, že jsi zakázal ďáblovi dotýkat se duší, tyto duše jsou svěřeny nám, a můžete-li zachránit všechny duše, co je tělesná nemoc, co je hlad, chudoba? Nic. Děkuji ti, můj Bože. Ďáble, i já ti dnes v noci zakazuji: Nedotýkej se žádné duše, duše jsou mým územím. Když jsi mně ty, hloupý Lucifere, mohl říct: „Nevstupuj do mého území“, já ti dnes v noci říkám: „Nemáš moc nad žádnou duší, protože všechny duše musí být spaseny!“ Řekněte Amen! Zde všechny duše mohou být spaseny, a tudíž musí být spaseny, proto zde musíme slavit mši svatou dvacet čtyři hodin denně, každé tři hodiny, musíme se modlit na Svatých schodech, konat Vigilií, Svatou hodinu... Žádný hřích, žádná nečistota na této Svaté Hoře, musíme se vyhýbat ďáblovi.

Archandělé, prosím pomozte mi, Michaeli, ty víš, jaké to bylo, pohled' na nás lidi, jsme velmi slabí, jsme hlína a prach, a tento

Lucifer přichází s veškerou svou zuřivostí, aby ničil. Prosím, pojd' nám na pomoc, Michaeli. Děkuji ti, že mě učíš, jak bojovat pomocí adorace. Rafaeli, děkuji ti, Gabrieli, děkuji ti za tvé poselství o vtělení. Jako se proměnění vody ve víno událo skrze ruce služebníků v Káně, jako se rozmnožení chlebů událo skrze ruce apoštolů, kteří je rozdělovali, tak se Eucharistie uskutečňuje v rukou kněze, když říká slova proměňování, a tak také Bůh chtěl, aby se spása všech duší uskutečnila skrze naše kolena – to je místo spásy všech duší. Kde? Na našich kolenou. Naše prostrace je postojem spásy všech duší. Děkuji ti, můj Bože, že jsi pomazal moje kolena, (děkuji ti) za slávu kolenou. Svatý Jan Pavel řekl: „Největší slávou člověka je, když se člověk poníží v adoraci před svým Bohem.“

Psi, kuřata nebo kočky nemohou adorovat, protože si neuvědomují (Boha), nemají duchovní duši. Ani ta zvířata v Betlémě Ho neadorovala, neuvědomovala si to. Nikdo nezná Syna než Otec. Zvířata nemají toto náboženské poznání. Člověk je obdařen tímto náboženským poznáním: pouze lidé a andělé mohou adorovat. Kromě toho zvířata nejsou určena pro nebe, v jejich těle není duchovní duše. Jakou slávou jsme obdařeni, když nám byla dána moc znát, milovat a uctívat Boha – to je ta největší sláva, kterou nám Bůh dal, abychom byli jako on, abychom ho znali, milovali a uctívali. Ta největší moc.

A to, co Bůh odepřel Satanovi v případě Joba, když mu řekl: „Dotkni se jeho těla, ale nedotýkej se jeho duše“, to dal mně: pro záchranu všech duší. On řekl: „Tuto moc jsem od věčnosti vyhradil pro tebe.“ Proto dnes v noci použijme tuto moc do nejvyšší míry. Nikdo a nic nás nemůže zastavit, když je čas na modlitbu, musíte utéct ode všech. Je to jako když máte schůzku se smrtí: musíte jít, nikdo vás nemůže zastavit. Když byl Jan Pavel II. nemocen a umíral, miliony lidí se modlili, bděli, stáli tam a plakali, ale on přesto zemřel. Tuhle schůzku s dušemi nesmí nic narušit, nic nesmí vstoupit mezi nás a spásu všech duší. Děkuji vám, Michaeli, Gabrieli a Rafaeli, děkuji vám za váš boj a za to, jak nás učíte bojovat. Už jsme ten boj vyhráli. Řekněte Amen!